

ธรรมโอวาท เรื่อง ดวงบุญ

โดย พระเทพญาณมงคล วิ. วัดหลวงพ่อดงธรรมกายาราม อ.ดำเนินสะดวก จ.ราชบุรี

ดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายนี้แหละ ที่หลวงพ่อดงวัดปากน้ำท่านเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “ดวงบุญ” และท่านได้รู้ได้เห็น “ทะเลบุญ” อยู่ตรงนี้ เมื่อผู้ปฏิบัติธรรมบำเพ็ญบุญกุศลคุณความดี แก่กล้ายิ่งขึ้น ดวงบุญนี้ก็ขยายโตขึ้นเรื่อยๆ จนเต็มส่วน ขนาดประมาณเท่า ๑ คืบของผู้เป็นเจ้าของ หรือประมาณเท่าดวงจันทร์ดวงอาทิตย์ ดวงบุญที่ขยายโตขึ้นประมาณได้ ๑ คืบนี้ เมื่อบำเพ็ญกุศลคุณความดีแก่กล้าขึ้น จะกลั่นตัวเองเป็น “บารมี” ได้ประมาณเท่า ๑ องคุลิมือของผู้เป็นเจ้าของ เมื่อบำเพ็ญกุศลคุณความดี แก่กล้ายิ่งขึ้นไปอีก จนดวงบารมีขยายโตเต็มส่วน ประมาณเท่า ๑ คืบของผู้เป็นเจ้าของ จะกลั่นตัวเองเป็น “อุปปารมี” ได้เท่า ๑ องคุลิมือ และเมื่อบำเพ็ญกุศลคุณความดีแก่กล้าอย่างยิ่งยวดขึ้นไปอีก จนดวงอุปปารมีขยายโตเต็มส่วนประมาณ ๑ คืบของผู้เป็นเจ้าของ จะกลั่นตัวเองเป็น “ปรมัตถบารมี” ได้ประมาณ ๑ องคุลิมือของผู้เป็นเจ้าของ เมื่อบำเพ็ญปรมัตถบารมีแก่กล้า จนดวงปรมัตถบารมีขยายโตเต็มส่วนเท่า ๑ คืบของผู้เป็นเจ้าของ ครบทั้ง ๑๐ ประการ คือ ทานปรมัตถบารมี ศีลปรมัตถบารมี เนกขัมมปรมัตถบารมี ปัญญาปรมัตถบารมี วิริยปรมัตถบารมี ขันติปรมัตถบารมี สัจจปรมัตถบารมี อธิษฐานปรมัตถบารมี เมตตาปรมัตถบารมี และอุเบกขาปรมัตถบารมี ซึ่งพัฒนามาจาก “บุญ” ที่ประพฤติแก่กล้ายิ่งยวดขึ้นเป็นบารมี อุปปารมี และปรมัตถบารมี ตามลำดับ ชั้นละ ๑๐ ประการ รวมเป็นบารมี ๓๐ ทศ ตั้งอยู่ตรงกลางของกลางซึ่งกันและกัน ตามลำดับบุญบารมี ตรงกลางกำเนิดธาตุธรรมเดิมนั่นเอง

บุญ-บารมี-อุปปารมี-ปรมัตถบารมี ของผู้ใด ที่ได้บำเพ็ญบุญกุศลคุณความดีอย่างยิ่งยวดแก่กล้าจนเต็มส่วน ๓๐ ทศ ดังกล่าวมาแล้วนี้ สำหรับผู้ปรารถนาความบรรลุมรรค-ผล-นิพพานในระดับปรกตีสาวก เมื่อได้บำเพ็ญบุญกุศลคุณความดีอย่างยิ่งยวดแก่กล้า จนปรากฏดวงปรมัตถบารมี เต็มส่วนได้ประมาณ ๑ คืบของผู้เป็นเจ้าของทั้ง ๑๐ ประการ ดังที่กล่าวมานี้ในภพชาติใด ก็จะสามารถบำเพ็ญสมณธรรมให้ได้บรรลุมรรค-ผล-นิพพาน ได้ในภพชาตินั้น ส่วนผู้ปรารถนาสูงกว่านี้ ได้แก่ผู้ปรารถนาความบรรลุมรรคผลนิพพาน ในระดับอสีติมหาสาวก พุทธอุปัฏฐาก พุทธบิดา-พุทธมารดา ถึงพระปัจเจกพุทธเจ้า และ

พระสัมพันธัญญะเจ้า ผู้บำเพ็ญบารมีในระดับ ปัญญาธิกโพธิสัตว์-ศรัทธาธิกโพธิสัตว์-วิริยาธิกโพธิสัตว์ เป็นต้น ก็ต้องบำเพ็ญบุญบารมีมากกว่า เป็นระยะยาวนานกว่า จนกว่าดวงบุญ-บารมี-อุปปารมี-ปรมัตถบารมี จะเต็มส่วนครบ ชั้นละ ๑๐ ประการ รวมเป็น “บารมี ๓๐ ทศ” ตามศักดิ์แห่งบารมีญาณของแต่ละท่าน

ดวงบุญ-บารมี-อุปปารมี-ปรมัตถบารมี ทั้ง ๑๐ ประการนี้ เมื่อปฏิบัติได้ถึงธรรมกายที่ละเอียดๆ และบริสุทธิ์ผ่องใสดีแล้ว จะสามารถรู้-เห็นได้ด้วย “ญาณรัตนะ” ของพระธรรมกายที่บริสุทธิ์ผ่องใสนั่นเอง และญาณรัตนะของธรรมกายนี้แหละ ที่ให้สามารถรู้-เห็น ความเป็นไปของสัตว์โลกในภพ ๓ คือ กามภพ (ที่รวมเทวโลก-มนุษย์โลก-และโลกของเปรต สัตว์นรก อสุรกาย และสัตว์เดรัจฉาน) รูปภพ (ภพของรูปพรหม) และ อรูปภพ (ภพของอรูปพรหม) ตามที่เป็นจริงทั้งสิ้น แลให้สามารถรู้เห็นไปถึง “อายตนะ คือ พระนิพพาน” ตามที่เป็นจริงตาม พระพุทธดำรัสตรัสไว้ในนิพพานสูตรที่ ๑ ว่า

“อตฺถิ ภิกฺขเว ตทายตฺนํ ยตฺถ เวน ปรูวํ น อาโป น เตโช น วาโย น อากาสาณญฺจายตฺนํ น วิญญาณญฺจายตฺนํ น อากิณฺจญฺจายตฺนํ น เวนสญฺญา นาสญฺจายตฺนํ นายนํ โลโก น ปรโลโก น อุโภ จนฺทิมสฺสุริยา ตมทํ ภิกฺขเว เวน อาคตฺติ วทามิ น คตฺติ น รุตฺติ น จตฺติ น อุปฺปตฺติ อปฺปตฺติฏฺฐํ อปฺปวตฺตํ อนารมฺมณเมว ตํ เอเสวนโต ทุกฺขสฺสาติ”

แปลความว่า

“ภิกษุทั้งหลาย อายตนะ (คือพระนิพพาน) นั้น มีอยู่ ดิน น้ำ ไฟ ลม อากาสาณัญจายตนะ วิญญาณัญจายตนะ อากิณัจจัญจายตนะ เวนสัจญานาสัจจัญจายตนะ โลกนี้ โลกหน้า พระจันทร์และพระอาทิตย์ทั้งสอง ย่อมไม่มีในอายตนะ (คือพระนิพพาน) นั้น ภิกษุทั้งหลาย เราย่อมไม่กล่าวซึ่งอายตนะ (คือพระนิพพาน) นั้นว่า เป็นการมา เป็นการไป เป็นการตั้งอยู่ เป็นการจติ เป็นการอุบัติ อายตนะ (คือพระนิพพาน) นั้น หากที่ตั้งอาศัยมิได้ มิได้เป็นไป หาอารมณ์มิได้ (พระนิพพาน) นั้นแล เป็นที่สุดแห่งทุกข์”

คัดความบางส่วน จากหนังสือธรรมวิปัสสนาภิรมย์ฐาน ตามแนวสติปัฏฐาน ๔
ศีลธรรมกายและพระนิพพานของพระพุทธเจ้า
โดย วีระ เนตยกุล